

Glasilo župnije Celje

BLAŽENI A. M. SLOMŠEK

20. 4. 2025

VELIKA NOČ

Leto XXI. št. 16

BOŽJA BESEDA

Apd 10, 34. 37-43

Psalm 118

1 Kor 5, 6-8

Jn 20, 1-9

.....

Razpeli so ga na križ in usmrtili. Bog pa ga je obúdil tretji dan in mu dal, da se je očitno prikazoval, a ne vsemu ljudstvu, temveč pričam, ki jih je Bog vnaprej izbral, nam, ki smo z njim jedli in pili, potem ko je vstal od mrtvih.

To je dan, ki ga je Gospod narédil.

Postrgajte stari kvas, da boste novo testo, ker ste nekvašeni. Kristus, naše velikonočno jagnje, je bil namreč žrtvovan. Praznujmo, pa ne s starim kvasom hudobije in zla, ampak z nekvašenim kruhom iskrenosti in resnice.

Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu in je vide-la, da je kamen odstranjen od groba.

GOSPODA SO VZELI IZ GROBA

Tukaj eno samo hitenja, naglica. Žene in možje hitijo k grobu, ki je prazen. Okoli ležijo platneni povoji. Vsi tečejo, gledajo, ne razumejo in govorijo o tem. To je tako rekoč trenutek pred spoznanjem. Vedo: tukaj nekaj ni prav. A še ne vedo, kaj ni prav in kam bo vse to pripeljalo. Vsi so pretreseni. A še brez razuma, brez smisla, kaj šele cilja. To je vznemirjenje pred vstajenjem. Toda kako naj bi tudi vedeli. So namreč kot tik pred sončnim vzhodom, slikovito rečeno. So ljudje v Božji bližini, ki še ne morejo vedeti, kaj zmore Bog. Vidijo le praznino, praznino groba. In čeprav je Jezus večkrat nakazal, da je Bog večji od smrti – žene in možje tukaj poznajo le smrt. Ne morejo poznati sijaja po smrti, četudi so o njem slišali. Še vedno so polni groze nad tem, kar se je zgodilo; namreč nekaj strašnega: vzeli so jim Gospoda ... A ga niso. Vzeli so mrtvega, da bi gavrnili ljudem. Kot tistega, kar je: ljubezen sveta. Ljubezen ne umre, ona se preobrazi. Zaupamo ji in začutili bomo nebo; kot Božji široki plašč okoli nas.

Velika noč:

Takrat se življenje odpre k nebu!

Takrat se tema odpre proti svetlobi.

Takrat se žalost odpre v veselje.

Obup v upanje. Smrt v življenje.

“Vera bodi vam luč ...” (bl. A. M. Slomšek)

GROB ...

... NI DOMOVANJE

Z očmi žalosti vidim tri križe, vidim grob, v njem umorjenega.

Če pa v grob pogledam z očmi vere, je prazen.

Velika noč

nam odpre oči za prazne grobove.

Tam, kjer smo že pokopali marsikatero upanje – in tudi marsikatero ljubezen.

Kjer smo pokopali sami sebe,

ker se nismo več hoteli pokazati.

Povsod tam:

le prazni grobovi.

Kajti noben grob ni domovanje.

Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil!

Tako prosita učenca na poti v Emavs (Luka 24,29) moža, ki ju spremlja na njuni boleči poti iz Jeruzalema v Emavs, vsa razočarana in vdana v usodo. Ob njegovih besedah se jima srce nekoliko razbremenilo — ali, kot si rečeta po tem, ko jima Jezus razodene sebe pri lomljenju kruha: Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« V teh dveh učencih se lahko prepoznam. Bežati pred razočaranjem, ne pričakovati ničesar ali zelo malo, da ne bi bil razočaran — to poznam iz življenja in tudi iz vere. Včasih srečam ljudi, ki samo s svojo prisotnostjo, z gestami ali z besedami pomagajo; naredijo, da mi postane pri srcu nekoliko lažje. In včasih mi je, tako kot tema učencema na poti v Emavs, ko prihaja noč s svojo temo in brezizhodnostjo: Ostani

z nami; ostani z menoj. Vedno je Jezus pri meni in pri tebi v svoji besedi. Tam lahko najdem tolažbo in spodbudo. Prav v trenutkih teme in brezupa. V 4. psalmu berem: »Dal si več veselja v moje srce kakor v času, ko je obilje njihovega žita in vina.« To so besede, ki v meni žarijo; ki znova zanetijo skoraj ugaslo iskrico vere in zaupanja. Dobro je, da ostajam pri Bogu, kajti on ostaja pri meni. V svojem zakramentu mi pride bližje, kot si sam lahko kadar koli pridem blizu.

Učenca, ki gresta v Emavs, vodi pot iz razočaranja v vdanost v usodo. Vodi ju iz bolečine v brezbriznost. Strah pred razočaranjem je večji od poguma za upanje. Žalostna pot — da, če se jima Jezus ne bi približal. Če ne bi postal njun sopotnik. Če ne bi osvetlil dogajanja. In se razodel kot tisti, ki ima moč, da iz smrti ustvari novo življenje. Tako Jezus vodi učenca iz Emavs — iz ruševin njeguna življenja k pogumu, da začneta znova.

Bolečina in groza, neskončno morje nagrobnih križev – spričo vsega tega se počutim majhnega, nemočnega, slabotnega ... A upanje mi znova da moči, dostojanstvo, zaupanje vase, da se lahko dvignem. Nočem nikogar tolažiti z lažnimi obljubami, a si vedno znova želim upati in upanje utrditi. To dolgujem tistemu, ki je šel v smrt, da bi nas vse popeljal v življenje.

Velika noč je pretresljiva -
ker je za nas, ljudi, nerazumljiva.
Vidimo – pa vendar ne vidimo.
Naši čuti odpovedo.

Stojimo tam, brez besed, osupli – in tam,
kjer se konča človeško dožemanje,
se začne vera: vera, da obstaja Bog,
ki je večji od vsega, kar si lahko zamislimo;
ki je v svojem bistvu bolj ljubeč,
kot bomo mi kdaj koli mogli biti in ljubiti;
Bog, ki je premagal smrt – za nas.

**Pridite, hitite,
ve urna stopala,
do groba hitite,
kjer smrt ga je vzela.
Smeh zdaj prešeren
v naših je srcih,
saj naš Odrešenik
vstal je od mrtvih!**

(iz velikonočnega oratorija
Johann Sebastian Bach, BWV 249)

SVETNIKI v tem tednu

P Velikonočni ponedeljek
T Aleksandra, mučenka
S Jurij, mučenec
Č Fidelis, duhovnik
P Marko, evangelist
S Marija Mati dobrega sveta
N 2. VELIKONOČNA NEDELJA

Marija Mati dobrega sveta

Nastanek praznika je povezan s 25. aprilom leta 1467, ko je bila ena izmed slik Matere Božje čudežno prenesena v mesto Genazzano nedaleč od Rima, in sicer iz Skadra v Albaniji, od koder so kristjani bežali pred nasilnimi muslimani. V mestu Genazzano se je okrog te slike bizantinskega sloga hitro razširilo češčenje in nastalo svetišče Matere dobrega sveta.

Na tej sliki drži Marija v roki Jezuščka, ki se z desnico ovija okoli njenega vratu. Z obeh obrazov se razliva nežna in ganljiva žalost.

Pozneje se je češčenje Matere dobrega sveta razširilo tudi drugje.

OZNANILA:

- Danes obhajamo naš največji praznik, danes je velika noč, praznik Gospodovega vstajenja.
- Hvala pevcem, bralcem, ministrantom in vsem, ki ste sodelovali pri procesiji
- Jutri, na velikonočni ponedeljek, bodo svete maše kot ob nedeljah: ob 8.00 in 10.00.
- Prihodnja nedelja bo druga velikonočna, bela nedelja in nedelja Božjega usmiljenja.
- Naša župnija, župnija bl. Antona Martina Slomška, letos praznuje 20-letnico ustanovite. Osrednja slovesnost bo v nedeljo, 18. maja 2025, ko bo ob 10.00 daroval sveto mašo celjski škof Maksimilijan.
- Na razpolago je nova številka Salezijanskega vestnika oziroma Don Boska in župnijsko glasilo.

SVETE MAŠE od 21. 4. do 27. 4. 2025

PONEDELJEK

8.00
18.30 Za + Andrejo Čretnik in
starše Šlosar

TOREK

7.30
18.30 Za zdravje

SREDA

7.30
18.30

ČETRTEK

7.30
18.30 Za + Albino Brencce in mamo
Džordžo
V zahvalo in priprošnja za zdravje

PETEK

7.30
18.30 V zahvalo in priprošnja za zdravje

SOBOTA

7.30 V zahvalo in priprošnja za zdravje
18.30 Za + Miloša Žnidarja, obl.
in starše o Škorjanc ter brata

NEDELJA

8.00 Za + starše Franca in Marijo
ter sinova Franca in Antona
Osvaldič
10.00 Za + Mladeno Hrvatič, Štefana
Paniča ter Ivana Novaka
V zahvalo in priprošnja za zdravje

VOŠČILO VELIKA NOČ 2025

Naj vas velikonočna skrivnost naj vas napolni z vero, mirom in upanjem. Naj vstali Gospod blagoslovlja vaše družine in vam daje moč za vsakdanja iskanja, poti in preizkušnje. Kot romarji upanja stopajmo skupaj v luči vstajenja in bodimo pogumni pričevalci Božje ljubezni. Blagoslovljeno veliko noč vam želim – z odprtim srcem in pogledom, zazrtim v prihodnost!

